

Brezno II: Oblast bo okradla celo svojo slabo banko

Po porazu na evropskih volitvah je šef Levice Luka Mesec zagrozil, da bo ta mesec prestopil v opozicijo. Njihova evropska "špicenkandidatka" **Violeta Tomića** je propadla že na drugih evropskih volitvah zapored, precej bedno pa se je odrezal tudi šef stranke **Mesec** sam. Po nobenem od kriterijev ni bil blizu izvolitvi. Prav te dni Levica odloča, ali gre do ven. Čeprav javno že leto dni prisegajo, da so opozicija. Da bi ostali, so postavili kupo zahtev premieru **Marjanu Šarcu**.

Mlada soproga že beži

Seveda Levica ni javno razglasila, da postavlja dodatne zahteve vladi in razmišlja o prestopi v opozicijo zaradi volilnega poraza. Kot izgovor so uporabili, da je vlada, ki jo podpirajo, ameriškemu skladi prodala še zadnjo od državnih bank, ki jih je oblast reševala z davkoplačevalskimi milijardami. Dolgove za pokritje izgub bank v lasti levih tajkunov, torej Probanke in Factor Banke, ki so ju z leve v času vlade Alenke Bratušek "kontrolirano ukinili" in državnih bank, kjer so brez možnosti sodnega varstva razlastnili lastnike obveznic in delnic, čeprav te banke niso šle v likvidacijo, bodo plačevali še naši vnuku.

Levica je k razočaranju, da so kot koalicijski partner soodgovorni za prodajo še zadnje državne banke, dodala, da v vladi ne jemljejo dovolj resno njihovih sovjetskih idej, kako

je treba voditi, kar je ostalo od bankrotiranih bank za dobro ljudi. Napoved, da jih bo Mesec takoj po medenih tednih morda zapustil, je vladajoče stranke in premiera Marjana Šarca precej pretresla.

Najprej je začel premier govoriti, da mora državni holding dobro premisliti, ali bo prodal Abanko. A se mu tu priklanjanje Levici ni izšlo, ker je državni holding banko takoj prodal. A Levici le ni povsem spodletelo. Koalicija je v državnem zboru začela s svetlobno hitrostjo na njihovo zahtevo potrjevati vsaj dve zanimivi spremembi zakonov. Tudi popravke zakona, s katerim je država s pomočjo slabe banke reševala državne banke, ki so propadle tudi zaradi tega, ker so služile političnim ciljem. Za propadlimi pretežno z levico povezanimi tajkuni, ki so vodili propadla državna podjetja, ki so jim velikanske vsote posojali politično nastavljeni direktorji državnih bank, so bili pač interesi politikov. Posledica so razprodana in propadla podjetja in banke, pa luknje, ki so in še bodo udarile po vseh ljudeh.

Bizarnost zdajšnjega dogajanja pa je, da poskuša Levica za svoje politične cilje, da bi okrepila fond državnih neprofitnih stanovanj, okrasti še slabo banko, kamor so politiki, da bi rešili, kar se rešiti da, prenesli kup slabih posojil, ki povečini ne bodo plačani in tudi nekaj zavarovanj zanje, ki so pa, ko gre za zemljišča in nepremičnine, nekaj vredna in bi bilo z njimi vsaj del dolgov mogoče poravnati.

S prodajo teh nepremičnin bi lahko poplačati tudi kak del odškodnin, če se bo v sodnih postopkih pokazalo, da je v času vlade Alenke Bratušek koalicija PS, DL, SD in DeSUS okradla lastnike bančnih obveznic. Da morajo obvezničarjem in delničarjem omogočiti sodno preverjanje poštenosti odvzema premoženja, je od politikov zahtevalo ustavno sodišče. Poštene

sodne postopke za odškodnine, bi morala omogočiti že prejšnje vlada **Mira Cerarja**. Ni jih. Tudi Šarčeva koalicija je odločanje o tem v DZ ta teden onemogočila in tega pred jesenjo ne bo. A to Levica ne moti.

Kaj je še mogoče pokrasti?

A iz slabe banke odškodnin, v skrajnem primeru težkih celo milijardo evrov, gotovo ne bo! Je Levica pač že opazila, da je v slabi banki, ki je zadnji ostanek potopa državnih bank, še nekaj premoženja, ki ga je mogoče ukrasti in v tednu, ki je pred nami, bodo poslanci razpravljali, da bi to premoženje slabi banki preprosto zaplenili in podarili državnemu skladu za gradnjo državnih stanovanj.

Ali to lahko storijo? Lahko.

Če ne bodo, bo Levica prenehala podpirati vlado.

Na podoben način so v preteklosti že kradli. Le da na bolj prefinjene načine.

Pripeljalo je do bančne katastrofe.

Ravnanje kot ga predlaga levica, je popolna prispodoba našega bančnega brezna, za katerega skušajo državni mediji okriviti podjetnike, bančnike, celo Evropsko unijo. Le tistih, ki so res krivi si ne upajo. Vladajočih. O teh še pisnejo ne. To je to Brezno II.

Da poskuša oblast zdaj okrasti še sramotne preostanke posledic prejšnjih kraj, je po svoje skoraj logično, vsebuje pa pomembno dodatno sporočilo. Vladajoči so pri proračunski porabi v letošnjem letu in v načrtih v prihodnja leta šli povsem do roba tistega, kar je sploh mogoče. Letos so, je ob sprejemanju proračuna opozarjal fiskalni svet, celo prebili ustavne omejitve. Razlog za to je predvsem, ker so krepko povišali plače in ugodnosti v javnem sektorju in tam tudi močno zaposlovali, povišali pa so tudi socialne ugodnosti, denar za te se je v času gospodarskega vzpona krepko povišal, kar je nenavaden fenomen.

Denarja za investicije, za posodobitev predpotopnih železnic, za izboljšave cestnega sistema, gradnjo drugega bloka nuklearke ali stanovanj pa jim je zaradi tega zmanjkalo. No, pri stanovanjih je Levica našla rešitev, ki ne zahteva proračunske postavke za nakupe: pokradli bodo slabo banko.

Za nepremičnine, ki jih ima slaba banke ne predlagajo predkupne pravice za državo. Kje neki. Potem bi se poznalo v proračunu, kjer pa tega stroška niso načrtovali in kjer manevrskega prostora ni. Bodo pa kar vzeli.

Saj so že velikokrat. Zato smo, kjer smo.

Zakaj ne poskusijo na trgu?

Ali bo to s svetlobno hitrostjo pred počitnicami ta teden Šarčeva koalicija tudi uzakonila, še ni povsem jasno, je pa Levici med tem za drugi zakon, ki je podobno nenavaden, namreč o državnem nižanju cen storitev nepremičninskih posrednikov,

ki delujejo na trgu in jih je cel kup, že uspela pridobiti podporo vlade in vladnih strank, ki se najprej niso strinjale. A grožnja Mesca, da bi se lahko preselil v opozicijo in ne podpiral več vlade Marjana Šarca, je stališča v vladi in v vladnih strankah hitro popravila.

Pa čeprav je vladno določanje socialističnih cen za delo nepremičninskih posrednikov podoben dosežek oblasti kot bo kraja premoženja slabe banke, da bi popravili slabo zastavljeno stanovanjsko politiko.

Pazite: Levica zahteva, da morajo naši nepremičninski posredniki, če tuj milijonar, podjetnik ali diplomatski predstavnik ali kak domači tajkun išče razkošno stanovanje v prestolnici, svoje delo zaračunati po socialistični tarifi Levice, da teh bogatih posameznikov, ki se ne znajo braniti, majhni in revni lokalni posredniki ne bi izkoriščali.

Znižanje tarif so razložili s tem, da nepremičninski posredniki izkoriščajo socialno šibke, predvsem mlade, za katere ni dovolj stanovanj. Ob tem pa zamolčali, da je stanovanj predvsem v ljubljanski regiji malo prav zaradi politikov, ki centralizirajo vse posle v Ljubljani, denar pa so namesto za spodbujanje stanovanjske gradnje porabili za druge socialne dosežke, večina transakcij na trgu pa se dogaja mimo nepremičninskih posrednikov, ki niso obvezni.

Mimogrede, če v Levici menijo, da ti posredniki gulijo navadne ljudi, lahko kadarkoli njihovi člani ustanovijo svoja nepremičninska podjetja in usluge ponudijo po krepko nižjih cenah, ki jih zdaj zahtevajo za vse. Gotovo bodo s tem osvojili trg.

Čudno, da ga že niso.

A tega seveda ne bodo poskusili, ker je preživeti z lastnim delom veliko težje kot pokrasti slabo banko ali uvesti sovjetske omejitve za nepremičninske posrednike, ki jih ne pozna praktično nobena država v EU in kjer bomo verjetno dobili po prstkih z evropske ravni, ker ne spoštujemo temeljnih pravil te skupnosti, h katerim sodi tudi, da država ne sme posegati s svojimi ukrepi na trg, ker je ena od levičarskih strank ravno doživela hud poraz na volitvah in poskuša volivce prepričati, kako veliko jim daje.

Za to pa mora seveda nekje vzeti. In vzame še nekaj več, ker je vmes tudi marža za delo vseh tistih, ki sodelujejo v tem sovjetskem političnem posredovanju, stroški teh levičarjev pa seveda niso omejeni, čeprav delujejo povsem netržno.

Ali bo Šarec tudi pred Levico pokleknil, da bi še vladal, kot je že pred SD, ko predlaga kršitev ustave ob osnovni šoli Alojzija Šuštarja, ki jih namerava namesto več denarja za šolanje malčkov pipico še priškrniti, nam bo pokazal teden, ko se bo zadnjič pred poletnimi počitnicami na redni seji sestal državni zbor.

Upanja je malo. Oblast je sladka in leto po volitvah se novim funkcionarjem povsem na vrhu vedno zdi, da omejitev ni.

A realnost nas pozneje vse doleti.